

17/LT

WP 253

**Administracinių baudų taikymo ir nustatymo pagal Reglamentą 2016/679
gairės**

Priimta 2017 m. spalio 3 d.

Ši darbo grupė sudaryta pagal Direktyvos 95/46/EB 29 straipsnį. Tai nepriklausomas Europos patariamasis organas duomenų apsaugos ir privatumo klausimais. Jo užduotys aprašytos Direktyvos 95/46/EB 30 straipsnyje ir Direktyvos 2002/58/EB 15 straipsnyje.

Sekretoriato funkcijas atlieka Europos Komisijos Teisingumo generalinio direktorato C direktoratas (Pagrindinės teisės ir Europos Sąjungos pilietybė), B-1049 Brussels, Belgium, kabineto Nr. MO-59 03/075.

Interneto svetainė http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

DARBO GRUPĖ ASMENŲ APSAUGAI

TVARKANT ASMENS DUOMENIS,

įkurta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB,

atsižvelgdama į minėtos direktyvos 29 ir 30 straipsnius,

atsižvelgdama į savo Darbo tvarkos taisykles,

PRIĖMĖ ŠIAS GAIRES:

Turinys

I.	Įvadas	4
II.	Principai	5
III.	83 straipsnio 2 dalies vertinimo kriterijai	9
IV.	Išvada	17

I. Įvadas

ES baigė išsamią duomenų apsaugos reglamentavimo Europoje reformą. Reforma grindžiama keliais ramsčiais (pagrindiniais komponentais): darniomis taisyklėmis, supaprastintomis procedūromis, suderintais veiksmais, naudotojų įtraukimu, veiksmingesniu informavimu ir sustiprintais vykdymo užtikrinimo įgaliojimais.

Duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams numatyta daugiau pareigų siekiant užtikrinti veiksmingą fizinių asmenų asmens duomenų apsaugą. Priežiūros institucijoms suteikta įgaliojimų užtikrinti, kad Bendrojo duomenų apsaugos reglamento (toliau – Reglamentas) principų būtų laikomasi ir atitinkamų asmenų teisės būtų ginamos pagal Reglamento raidę ir dvasią.

Nuoseklus duomenų apsaugos taisyklių laikymosi užtikrinimas yra esminė suderintos duomenų apsaugos sistemos sąlyga. Administracinės baudos yra pagrindinis Reglamentu įtvirtintos naujos vykdymo užtikrinimo tvarkos elementas ir svarbi priežiūros institucijų įgyvendinimo užtikrinimo priemonių rinkinio, kurį sudaro ir kitos 58 straipsnyje numatytos priemonės, dalis.

Šis dokumentas skirtas priežiūros institucijoms, siekiant užtikrinti, kad Reglamentas būtų geriau taikomas ir užtikrinamas jo vykdymas, ir jame pateikiamas bendras jų požiūris į Reglamento 83 straipsnio nuostatas bei jų sąveiką su 58 ir 70 straipsniais ir atitinkamomis konstatuojamosiomis dalimis.

Visų pirma, 70 straipsnio 1 dalies e punkte nustatyta, kad Europos duomenų apsaugos valdyba (toliau – EDAV) turi teisę teikti gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius, kad paskatintų šį reglamentą taikyti nuosekliai, o 70 straipsnio 1 dalies k punkte numatytas gairių dėl administracinių baudų nustatymo rengimas.

Šios gairės nėra išsamios, jose taip pat nepateikiami administracinės, civilinės ar baudžiamosios teisės sistemų skirtumų apskritai skiriant administracines sankcijas paaiškinimai.

Siekdama užtikrinti nuoseklų požiūrį į administracinių baudų skyrimą, kuris šiose gairėse tinkamai atspindi visus principus, EDAV susitarė dėl bendro Reglamento 83 straipsnio 2 dalyje nustatytų vertinimo kriterijų aiškinimo, todėl EDAV ir atskiros priežiūros institucijos susitaria, kad šių gairių būtų laikomasi kaip bendro požiūrio.

II. Principai

Kai, įvertinus atvejo faktus, nustatomas Reglamento pažeidimas, kompetentinga priežiūros institucija turi nustatyti, kuri (-ios) taisomoji (-osios) priemonė(s) yra tinkamiausia (-ios) pažeidimui. 58 straipsnio 2 dalies b–j punktuose¹ nurodyta, kurias priemones priežiūros institucijos gali taikyti Reglamentą pažeidusiam duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui. Naudodamosi šiais įgaliojimais, priežiūros institucijos turi laikytis toliau nurodytų principų.

1. Pažeidus Reglamentą turėtų būti skiriamos „lygiavertės sankcijos“.

„Lygiavertiškumo“ sąvoka yra esminė nustatant priežiūros institucijų prievolių mastą, kad būtų užtikrinta, jog jos nuosekliai naudotųsi įgaliojimais imtis taisomųjų veiksmų pagal 58 straipsnio 2 dalį ir visų pirma taikytų administracines baudas².

Siekiant užtikrinti vienodo ir aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą ir pašalinti asmens duomenų judėjimo Sąjungoje kliūtis, visose valstybėse narėse turėtų būti užtikrinama lygiavertė apsauga (10 konstatuojamoji dalis). 11 konstatuojamojoje dalyje detalizuojama, kad, siekiant lygiavertės asmens duomenų apsaugos visoje Sąjungoje, reikia, be kita ko, valstybėse narėse suteikti lygiaverčius įgaliojimus stebėti ir užtikrinti asmens duomenų apsaugos taisyklių laikymąsi ir nustatyti lygiavertes sankcijas dėl pažeidimų. Be to, lygiavertės sankcijos visose valstybėse narėse ir veiksmingas skirtingų valstybių narių priežiūros institucijų bendradarbiavimas laikomas vienu iš būdų *neleisti atsirasti skirtumams, kurie kliudo laisvam asmens duomenų judėjimui vidaus rinkoje*, kaip numatyta Reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje.

Reglamente nustatytas griežtesnis reikalavimas užtikrinti nuoseklumą nei Direktyvoje 95/46/EB, nes Reglamentas yra tiesiogiai taikomas valstybėse narėse. Nors priežiūros institucijos veikia „visiškai nepriklausomai“ (52 straipsnis) nuo nacionalinių vyriausybių, duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų, jos turi bendradarbiauti *siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas ir vykdomas nuosekliai* (57 straipsnio 1 dalies g punktas).

Reglamente reikalaujama didesnio nuoseklumo skiriant sankcijas nei Direktyvoje 95/46. Tarpvalstybiniais atvejais nuoseklumas visų pirma užtikrinamas taikant bendradarbiavimo (vieno langelio) mechanizmą ir tam tikra dalimi – naujajame reglamente nustatytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

Nacionaliniais atvejais, kuriems taikomas Reglamentas, priežiūros institucijos šias gaires taikys laikydamosi 57 straipsnio 1 dalies g punkte ir 63 straipsnyje numatyto bendradarbiavimo principo, kad būtų užtikrintas nuoseklus šio reglamento taikymas ir vykdymas. Nors priežiūros institucijos ir toliau gali savo nuožiūra rinktis 58 straipsnio 2 dalyje numatytas taisomąsias priemones, reikėtų siekti, kad priežiūros institucijos panašiais atvejais nesirinktų skirtingų taisomųjų priemonių.

Tas pats principas taikomas ir tada, kai tokios taisomosios priemonės yra skiriamos baudos.

¹ 58 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė įspėti, kai „duomenų tvarkymo operacijomis gali būti pažeistos šio reglamento nuostatos“. Kitaip tariant, tuo atveju, kuriam taikoma ši nuostata, Reglamentas dar nėra pažeistas.

² Net jeigu kai kurių ES šalių teisinėse sistemose neleidžiama skirti administracinių baudų, kaip nustatyta Reglamente, toks taisyklių taikymas tose valstybėse narėse turi turėti priežiūros institucijų skiriamoms administracinėms baudoms lygiavertį poveikį (151 konstatuojamoji dalis). Teismams privaloma laikytis Reglamento, tačiau šios EDAV gairės jiems nėra privalomos.

2. Kaip visos priežiūros institucijų pasirinktos taisomosios priemonės, administracinės baudos turėtų būti „veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos“.

Kaip visos taisomosios priemonės apskritai, administracinės baudos turėtų atitikti pažeidimo pobūdį, sunkumą ir padarinius, o priežiūros institucijos visus konkretaus atvejo faktus turi vertinti nuosekliai ir objektyviai pagrįstai. Nustatant, kas kiekvienu atveju yra veiksminga, proporcinga ir atgrasoma, reikės atsižvelgti ir į pasirinkta taisomąją priemonę siekiamą tikslą – atkurti taisyklių laikymąsi arba nubausti už neteisėtą elgesį (arba juos abu).

Priežiūros institucijos turėtų nustatyti, kuri taisomoji priemonė yra *veiksminga, proporcinga ir atgrasoma* (83 straipsnio 1 dalis, taikoma tiek nacionaliniais atvejais (55 straipsnis), tiek tarpvalstybinio asmens duomenų tvarkymo atvejais (kaip apibrėžta 4 straipsnio 23 dalyje)).

Šiose gairėse pripažįstama, kad nacionalinės teisės aktuose gali būti nustatyta papildomų reikalavimų, taikomų vykdymo užtikrinimo tvarkai, kurios turi laikytis priežiūros institucijos. Tai, pavyzdžiui, gali būti siunčiami pranešimai, formos reikalavimai, pareiškimų pateikimo terminai, apskundimo tvarka, vykdymo užtikrinimas, atsiskaitymas³.

Tačiau tokie reikalavimai neturėtų kliudyti praktikoje siekti veiksmingumo, proporcingumo ir atgrasymo.

Veiksmingumas, proporcingumas ir atgrasymas bus apibrėžtas tiksliau formuojantis priežiūros institucijų praktikai (dėl duomenų apsaugos, taip pat remiantis kituose reguliavimo sektoriuose įgyta patirtimi) bei šių principų aiškinimo jurisprudencijai.

Siekdama nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas baudas, priežiūros institucija remiasi įmonės sąvokos apibrėžtimi, kurią ESTT pateikia taikydamas SESV 101 ir 102 straipsnius, tai yra, kad įmonės sąvoka **suprantama kaip** ekonominis vienetas, kurį gali sudaryti patronuojančioji įmonė ir visos susijusios patronuojamosios įmonės. Vadovaujantis ES teise ir teismų praktika⁴, įmonė turi būti suprantama kaip ekonominis vienetas, kuris vykdo komercinę ir (arba) ekonominę veiklą, nepaisant atitinkamo juridinio asmens (150 konstatuojamoji dalis).

3. Kompetentinga priežiūros institucija atlieka įvertinimą „kiekvienu konkrečiu atveju“.

Administracinės baudos gali būti skiriamos už įvairiausius pažeidimus. Reglamento 83 straipsnyje numatytas suderintas požiūris į prievolių pažeidimus, aiškiai išvardytus šio straipsnio 4–6 dalyse. Valstybės narės teisėje gali būti numatyta, kad 83 straipsnis taikomas ir toje valstybėje narėje įsteigtoms valdžios institucijoms ir įstaigoms. Be to, pagal valstybės narės teisę gali būti leidžiama ar net privaloma skirti baudą už nuostatų, kurios nenurodytos 83 straipsnio 4–6 dalyse, pažeidimą.

³ Pavyzdžiui, pagal Airijos konstitucinę sistemą ir duomenų apsaugos teisės aktų projektus oficialus sprendimas priimamas dėl paties pažeidimo fakto, apie tai informuojamos atitinkamos šalys ir tik tada atliekamas sankcijos (-ų) dydžio įvertinimas. Atliekant sankcijos (-ų) dydžio įvertinimą sprendimas dėl paties pažeidimo fakto negali būti persvarstomas.

⁴ Apibrėžtis ETT praktikoje: „įmonės sąvoka žymimi visi ekonominę veiklą vykdančys subjektai, nepaisant subjekto teisinio statuso ir to, kaip jis finansuojamas“ (Sprendimo *Höfner ir Elser*, ECLI:EU:C:1991:161, 21 punktas). Įmonė „turi būti suprantama kaip ekonominis vienetas <...>, net jei teisiniu požiūriu šį ekonominį vienetą sudaro keletas fizinių ar juridinių asmenų“ (Sprendimo *Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio*, ECLI:EU:C:2006:784, 40 punktas).

Reglamente nustatyta, kad kiekvienas atvejis turi būti vertinamas individualiai⁵. 83 straipsnio 2 dalis yra tokio individualaus vertinimo pradžios taškas. Joje nustatyta, kad *sprendžiant dėl administracinės baudos dydžio kiekvienu konkrečiu atveju deramai atsižvelgiama į šiuos dalykus <...>*. Atitinkamai ir atsižvelgiant į 148 konstatuojamąją dalį⁶, priežiūros institucija turi pasirinkti tinkamiausią (-ias) priemonę (-es). 83 straipsnio 4–6 dalyse nurodytais atvejais **būtina** apsvarstyti visas taisomąsias priemones, numatančias galimybę skirti atitinkamą administracinę baudą, kuri papildytų 58 straipsnio 2 dalyje numatytą taisomąją priemonę arba būtų taikoma atskirai.

Baudos yra svarbi priemonė, kurią priežiūros institucijos turėtų naudoti atitinkamomis aplinkybėmis. Priežiūros institucijos skatinamos taikyti taisomąsias priemones apgalvotai ir subalansuotai, kad reagavimas į pažeidimą būtų ne tik veiksmingas ir atgrasomas, bet ir proporcingas. Esmė ta, kad baudos neturi būti nei kraštutinis, nei vengtinas veiksmas, tačiau, kita vertus, jos turi būti taikomos taip, kad nebūtų mažinamas jų kaip priemonės veiksmingumas.

Klausimais, priskiriamais jos kompetencijai pagal Reglamento 65 straipsnį, EDAV priims privalomą sprendimą dėl institucijų ginčų, visų pirma kylančių nustatant pažeidimo faktą. Jeigu pareiškus tinkamą ir pagrįstą prieštaravimą kils klausimas, ar taisomoji priemonė atitinka Reglamentą, EDAV sprendime taip pat bus nurodyta, kaip skyrus kompetentingos priežiūros institucijos sprendimo projekte siūlomą administracinę baudą bus laikomasi veiksmingumo, proporcingumo ir atgrasymo principų. Atskirai bus parengtos EDAV rekomendacijos dėl Reglamento 65 straipsnio taikymo, kuriose bus išsamiau apibūdintos sprendimų, kuriuos gali priimti EDAV, rūšys.

4. Suderintam požiūriui į administracines baudas duomenų apsaugos srityje reikalingas aktyvus priežiūros institucijų dalyvavimas ir keitimasis informacija

Šiose gairėse pripažįstama, kad kai kurioms nacionalinėms priežiūros institucijoms įgaliojimai skirti baudas duomenų apsaugos srityje yra naujovė, todėl kyla daug klausimų dėl išteklių, organizavimo ir tvarkos. Reikia pažymėti, kad sprendimus, kuriuose priežiūros institucijos pasinaudoja joms suteiktais įgaliojimais skirti baudas, bus galima apskųsti nacionaliniuose teismuose.

⁵ Šį požiūrį pagrindžia ne tik 83 straipsnyje nustatytų kriterijų taikymas, bet ir kitos nuostatos, kaip antai:

- 141 konstatuojamoji dalis: *tyrimas gavus skundą turėtų būti vykdomas, atliekant teisminę peržiūrą, tiek, kiek tai yra tikslinga konkrečiu atveju.*
- 129 konstatuojamoji dalis: *priežiūros institucijų įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis atitinkamų procedūrinių apsaugos priemonių, nustatytų Sąjungos ir valstybės narės teisėje, nešališkai, sąžiningai ir per pagrįstą laikotarpį. Visų pirma kiekviena priemonė turėtų būti tinkama, būtina ir proporcinga siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes <...>.*
- 57 straipsnio 1 dalies f punktas: *nagrinėja skundus, kuriuos pagal 8 straipsnį pateikė duomenų subjektas arba įstaiga, organizacija ar asociacija, ir tinkamu mastu tiria skundo dalyką.*

⁶ *Siekiant užtikrinti, kad šio reglamento taisyklės būtų geriau įgyvendinamos, už šio reglamento pažeidimus kartu su atitinkamomis priemonėmis, kurias priežiūros institucija nustatė pagal šį reglamentą, arba vietoj jų turėtų būti skiriamos sankcijos, įskaitant administracines baudas. Nedidelio pažeidimo atveju arba jeigu bauda, kuri gali būti skirta, sudarytų neproporcingą našą fiziniam asmeniui, vietoj baudos gali būti pareikštas papeikimas. Vis dėlto reikėtų tinkamai atsižvelgti į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, tai, ar pažeidimas buvo tyčinis, veiksmus, kurių imtasi patirtai žalai sumažinti, atsakomybės mastą arba į bet kokius svarbius ankstesnius pažeidimus, tai, kaip apie pažeidimą sužinojo priežiūros institucija, ar buvo laikomasi tam duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų taikytų priemonių, ar buvo laikomasi elgesio kodekso, ir visus kitus sunkinančius ar švelninančius veiksnius. Sankcijos, įskaitant administracines baudas, turėtų būti skiriamos atsižvelgiant į atitinkamas procedūrines apsaugos priemones ir laikantis Sąjungos teisės ir Chartijos bendrųjų principų, įskaitant veiksmingą teisminę apsaugą ir tinkamą procesą.*

Priežiūros institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir, kai tinka, su Europos Komisija taikydamos Reglamente numatytus bendradarbiavimo mechanizmus ir prisidėdamos prie oficialaus ir neoficialaus keitimosi informacija, pavyzdžiui, dalyvaudamos reguliariuose praktiniuose seminaruose. Bendradarbiaujant daugiausia dėmesio būtų skiriama jų patirčiai ir praktikai naudojantis įgaliojimais skirti baudas, kad galiausiai būtų užtikrintas didesnis nuoseklumas.

Dėl tokio aktyvaus dalijimosi informacija ir besiformuojančios naudojimosi šiais įgaliojimais teismų praktikos gali būti peržiūrėti šių gairių principai ar tam tikra informacija.

III. 83 straipsnio 2 dalies vertinimo kriterijai

83 straipsnio 2 dalyje pateiktas kriterijų, pagal kuriuos priežiūros institucijos turėtų vertinti, ar reikėtų skirti baudą ir koks turėtų būti jos dydis, sąrašas. Rekomenduojama kiekvienu atskiru atveju vertinant atsižvelgti į visas aplinkybes, o ne pakartotinai vertinti pagal tuos pačius kriterijus, kaip numatyta 83 straipsnyje⁷.

Pirmame vertinimo etape padarytos išvados gali būti naudojamos antrame etape, kai nustatomas baudos dydis, taip išvengiant dvigubo vertinimo pagal tuos pačius kriterijus.

Šioje dalyje priežiūros institucijoms pateikiamos rekomendacijos, kaip, atsižvelgiant į 83 straipsnio 2 dalies kriterijus, aiškinti atskirus atvejo faktus.

a) pažeidimo pobūdis, sunkumas ir trukmė

Pagal Reglamentą beveik visos duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų prievolės 83 straipsnio 4–6 dalių nuostatose skirstomos pagal jų **pobūdį**. Iš dviejų skirtingų Reglamente nustatytų didžiausių administracinių baudų dydžių (10 ir 20 mln. EUR) matyti, kad kai kurių Reglamento nuostatų pažeidimas gali būti sunkesnis nei kitų nuostatų pažeidimas. Tačiau kompetentinga priežiūros institucija, vertindama atvejo faktus pagal 83 straipsnio 2 dalyje numatytus bendruosius kriterijus, gali nuspręsti, kad konkrečiu atveju yra didesnis arba mažesnis poreikis taikyti taisomąją priemonę skiriant baudą. Jeigu bauda bus pasirinkta kaip viena arba viena iš kelių tinkamų taisomųjų priemonių, Reglamento hierarchinė sistema (83 straipsnio 4–6 dalys) bus taikoma siekiant nustatyti, kokia didžiausia bauda gali būti skiriama atsižvelgiant į konkretaus pažeidimo pobūdį.

148 konstatuojamojoje dalyje įvedama sąvoka „nedideli pažeidimai“. Tokiais pažeidimais gali būti laikomi vienas arba keli Reglamento nuostatų, išvardytų 83 straipsnio 4 arba 5 dalyje, pažeidimai. Tačiau, atlikdama vertinimą pagal 83 straipsnio 2 dalies kriterijus, priežiūros institucija gali laikytis nuomonės, kad konkrečiomis atvejo aplinkybėmis pažeidimas, pavyzdžiui, nekelia didelės grėsmės atitinkamų duomenų subjektų teisėms ir neturi įtakos atitinkamos prievolės esmei. Tokiais atvejais vietoje baudos gali būti (bet ne visada) pareikštas papeikimas.

148 konstatuojamojoje dalyje numatyta ne priežiūros institucijos prievolė baudą visada keisti papeikimu, jeigu padarytas nedidelis pažeidimas (*vietoj baudos gali būti pareikštas papeikimas*), o galimybė ją pakeisti atlikus konkretų visų atvejo aplinkybių įvertinimą.

148 konstatuojamojoje dalyje numatyta tokia pati galimybė baudą keisti papeikimu, jeigu duomenų valdytojas yra fizinis asmuo ir bauda, kuri gali būti skirta, jam sudarytų neproporcingą naštą. Visų pirma, priežiūros institucija turi įvertinti, ar, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, reikia skirti baudą. Nusprendusi, kad bauda turi būti skirta, priežiūros institucija taip pat turi įvertinti, ar tokia bauda sudarytų neproporcingą naštą fiziniam asmeniui.

Reglamente nustatytas ne konkretus baudos už konkrečius nusižengimus dydis, o tik jos viršutinė riba (maksimalus dydis). Tai gali reikšti, kad 83 straipsnio 4 dalyje išvardytų prievolių pažeidimas laikomas ne tokiu sunkiu, palyginti su 83 straipsnio 5 dalyje išvardytų prievolių pažeidimu. Tačiau veiksmingą, proporcingą ir atgrasomą reagavimą į 83 straipsnio 5 dalies pažeidimą nulems atvejo aplinkybės.

Reikėtų pažymėti, kad tam tikromis aplinkybėmis už Reglamento pažeidimus, kurie pagal savo pobūdį galėtų būti priskiriami 83 straipsnio 4 dalyje nustatyta kategorijai „iki 10 mln. EUR arba iki 2 %

⁷ Dėl nacionalinių procedūrinių taisyklių, kurios taikomos pagal kai kurių šalių konstitucinius reikalavimus, sankcijos, kuri būtų taikoma, vertinimas gali būti atliekamas atskirai po to, kai nustatoma, ar yra pažeidimas. Todėl tokiose šalyse vadovaujančios priežiūros institucijos priimamo sprendimo projekto turinys ir išsamumas gali būti ribotas.

bendros metinės pasaulinės apyvartos“, gali būti skiriama didesnė bauda (20 mln. EUR). Tikėtina, kad taip būtų tais atvejais, kai tokie pažeidimai anksčiau būtų įvardyti priežiūros institucijos nurodyme⁸, kurio duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas nesilaikė⁹ (83 straipsnio 6 dalis). Praktikoje nacionalinės teisės nuostatos gali turėti poveikio šiam įvertinimui¹⁰. Pažeidimo **sunkumas** bus nustatomas ne tik pagal pažeidimo pobūdį, bet ir atsižvelgiant į *atitinkamo duomenų tvarkymo aprėptį, tikslą, taip pat į nukentėjusių duomenų subjektų skaičių ir jų patirtos žalos dydį*. Jeigu konkrečiu atveju yra kartu padaryti keli skirtingi pažeidimai, priežiūros institucija gali veiksmingai, proporcingai ir atgrasomai skirti administracines baudas, numatytas už sunkiausią pažeidimą. Todėl, nustatius 8 ir 12 straipsnių pažeidimą, priežiūros institucija gali turėti galimybę taikyti 83 straipsnio 5 dalyje nustatytas taisomąsias priemones, kurios atitinka sunkiausio pažeidimo, tai yra 12 straipsnio, kategoriją. Šiose konkrečiose gairėse kol kas negalima pateikti daugiau informacijos (nes išsamūs skaičiavimai būtų atliekami galimame tolimesniame šių gairių etape).

Toliau išvardyti veiksniai turėtų būti vertinami kartu, pavyzdžiui, duomenų subjektų skaičius kartu su galimu poveikiu jiems.

Reikėtų įvertinti nukentėjusių duomenų subjektų **skaičių**, kad būtų galima nustatyti, ar tai yra pavienis atvejis, ar labiau sisteminio pažeidimo arba tinkamų įdiegtų procedūrų stokos padarinys. Tai nereiškia, kad už pavienius atvejus neturėtų būti baudžiama, nes ir pavieniu atveju gali būti daug nukentėjusių duomenų subjektų. Priklausomai nuo atvejo aplinkybių, tai, pavyzdžiui, gali būti susiję su bendru atitinkamoje duomenų bazėje įregistruotų asmenų skaičiumi, paslaugos naudotojų skaičiumi, klientų skaičiumi arba atitinkamai šalies gyventojų skaičiumi.

Be to, reikia įvertinti tvarkymo **tikslą**. 29 straipsnio darbo grupės nuomonėje dėl „tikslų apribojimo“¹¹ anksčiau buvo analizuojami du pagrindiniai šio duomenų apsaugos teisės principo struktūriniai elementai: tikslo nustatymas ir suderinamas naudojimas. Vertindamos duomenų tvarkymo tikslą pagal 83 straipsnio 2 dalį, priežiūros institucijos turėtų atsižvelgti į tai, kiek tvarkant duomenis

⁸ 58 straipsnio 2 dalyje numatyti nurodymai:

- nurodyti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui patenkinti duomenų subjekto prašymus pasinaudoti savo teisėmis pagal šį reglamentą;
- nurodyti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui suderinti duomenų tvarkymo operacijas su šio reglamento nuostatomis, tam tikrais atvejais – nustatytu būdu ir per nustatytą laikotarpį;
- nurodyti duomenų valdytojui pranešti duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą;
- nustatyti laikiną arba galutinį duomenų tvarkymo apribojimą, įskaitant tvarkymo draudimą;
- nurodyti ištaisyti arba ištrinti asmens duomenis arba apriboti jų tvarkymą pagal 16, 17 ir 18 straipsnius ir pranešti apie tokius veiksmus duomenų gavėjams, kuriems asmens duomenys buvo atskleisti, pagal 17 straipsnio 2 dalį ir 19 straipsnį;
- nurodyti sertifikavimo įstaigai atšaukti pagal 42 ir 43 straipsnius išduotą sertifikatą arba nurodyti sertifikavimo įstaigai neišduoti sertifikato, jei nevykdomi arba nebevykdomi sertifikavimo reikalavimai;
- nurodyti sustabdyti duomenų srautus duomenų gavėjui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai.

⁹ Taikant 83 straipsnio 6 dalį būtina atsižvelgti į nacionalinės teisės procedūrines nuostatas. Nacionalinėje teisėje nustatyta, kaip parengiamas nurodymas, kaip apie jį informuojama, kada jis įsigalioja, ar yra galimas pažeidimo ištaisymo laikotarpis. Reikia pažymėti, kad reikėtų atsižvelgti į apskundimo galimybės poveikį nurodymo vykdymo užtikrinimui.

¹⁰ Pagal įstatymų nuostatas dėl senaties gali būti nebeįmanoma atsižvelgti į ankstesnį priežiūros institucijos nurodymą, jeigu nuo tokio ankstesnio nurodymo parengimo praėjo tam tikras laikas. Kai kurių jurisdikcijų normose numatoma, kad pasibaigus nurodymo senaties terminui už šio nurodymo nesilaikymą negalima skirti bausės pagal 83 straipsnio 6 dalį. Kiekvienos jurisdikcijos kiekviena priežiūros institucija turės nustatyti, koks bus šių normų poveikis.

¹¹ Nuomonė Nr. 03/2013 dėl tikslų apribojimo (WP 203), paskelbta adresu http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp203_en.pdf.

nenukrypstant nuo dviejų pagrindinių šio principo komponentų¹². Tam tikrais atvejais priežiūros institucija gali nuspręsti, kad atliekant vertinimą pagal 83 straipsnio 2 dalį būtina atlikti gilesnę paties duomenų tvarkymo tikslo analizę.

Jeigu duomenų subjektai patyrė **žalą**, reikia atsižvelgti į žalos dydį. Asmens duomenų tvarkymas gali kelti pavojų asmens teisėms ir laisvėms, kaip matyti iš 75 konstatuojamosios dalies:

Ivairios tikimybės ir rimtumo pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms gali kilti dėl tokio asmens duomenų tvarkymo, kurio metu galėtų būti padarytas kūno sužalojimas, materialinė ar nematerialinė žala, visų pirma, kai dėl tvarkymo gali kilti diskriminacija, būti pavogta ar suklastota tapatybė, būti padaryta finansinių nuostolių, pakenkta reputacijai, prarastas asmens duomenų, kurie saugomi profesine paslaptimi, konfidencialumas, neleistinai panaikinti pseudonimai arba padaryta kita didelė ekonominė ar socialinė žala; kai duomenų subjektai gali netekti galimybės naudotis savo teisėmis ir laisvėmis ar jiems užkertamas kelias kontroliuoti savo asmens duomenis; kai tvarkomi asmens duomenys, kurie atskleidžia rasinę arba etninę kilmę, politines pažiūras, religiją ar filosofinius įsitikinimus, priklausymą profesinėms sąjungoms, taip pat tvarkant genetinius duomenis, sveikatos duomenis ar duomenis apie lytinį gyvenimą, arba apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas, arba susijusias saugumo priemones; kai siekiant sukurti arba naudoti asmens profilį vertinami asmeniniai aspektai, visų pirma nagrinėjami arba numatomi su asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais ar interesais, patikimumu arba elgesiu, vieta arba judėjimu susiję aspektai; kai tvarkomi pažeidžiamų fizinių asmenų, visų pirma vaikų, asmens duomenys; arba kai duomenų tvarkymas apima didelį kiekį asmens duomenų ir daro poveikį daugeliui duomenų subjektų.

Jeigu dėl Reglamento pažeidimo buvo arba gali būti patirta žala, priežiūros institucija į tai turėtų atsižvelgti pasirinkdama taisomąją priemonę, nors pati priežiūros institucija nėra kompetentinga nustatyti patirtos žalos kompensaciją.

Baudos skyrimas nepriklauso nuo priežiūros institucijos gebėjimo nustatyti pažeidimo ir materialinės žalos priežastinį ryšį (žr., pavyzdžiui, 83 straipsnio 6 dalį).

Pažeidimo **trukmė** gali rodyti, pavyzdžiui:

- a) tyčinį duomenų valdytojo elgesį, arba
- b) tinkamų prevencinių priemonių netaikymą, arba
- c) nesugebėjimą įgyvendinti reikiamas technines ir organizacines priemones.

b) tai, ar pažeidimas padarytas tyčia, ar dėl aplaidumo

Apskritai „tyčia“ reiškia, kad pažeidimas padarytas apie jį žinant ir sąmoningai, o „netyčinis“ reiškia, kad, nors duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pažeidė teisės aktuose numatytą rūpestingumo pareigą, jis pažeidimo padaryti neketino.

Pripažįstama, kad tyčiniai pažeidimai, iš kurių matyti įstatymo nuostatų negebėjimas, yra sunkesni nei netyčiniai, todėl jų atveju yra didesnė administracinės baudos taikymo tikimybė. Atitinkamos išvados dėl tyčios ar aplaidumo bus daromos remiantis pagal atvejo faktus nustatytais objektyviais elgesio elementais. Be to, iš besiformuojančios teismo praktikos ir patirties duomenų apsaugos srityje taikant Reglamentą paaiškės aplinkybės, rodančios aiškesnes įvertinimo, ar pažeidimas buvo tyčinis, ribas.

¹² Taip pat žr. Nuomonės Nr. 6/2014 dėl duomenų valdytojo teisėtų interesų sampratos pagal 7 straipsnį (WP 217) 24 puslapį, kuriame nagrinėjamas klausimas: „Nuo ko priklauso, ar interesas yra „teisėtas“, ar „neteisėtas“?“.

Aplinkybės, rodančios tyčinius pažeidimus, gali būti neteisėtas duomenų tvarkymas, kurį atlikti aiškiai leido duomenų valdytojo aukščiausia vadovybė, arba kuris buvo atliktas neatsižvelgiant į duomenų apsaugos pareigūno patarimus ar neatsižvelgiant į esamas politikos nuostatas, pavyzdžiui, duomenų apie konkurento darbuotojus įgijimas ir tvarkymas siekiant diskredituoti šį konkurentą rinkoje.

Kiti galimi pavyzdžiai:

- asmens duomenų keitimas siekiant sukurti klaidinantį (teigiamą) įspūdį, kad buvo pasiekti tiksliniai rodikliai – esame su tuo susidūrę ligoninių laukimo laiko rodiklių srityje;
- prekyba asmens duomenimis rinkodaros tikslais, t. y. duomenys parduodami esant tariamam „sutikimui dalyvauti“, nepatikrinus ar ignoruojant duomenų subjekto nuomonę apie duomenų naudojimą.

Aplaidumą gali rodyti ir kitos aplinkybės, kaip antai nesusipažinimas su esamomis politikos nuostatomis ir jų nesilaikymas, žmogiškoji klaida, nepatikrinimas, ar skelbiamoje informacijoje yra asmens duomenų, nesavalaikis techninių naujinių diegimas, politikos nuostatų nepriėmimas (o ne tiesiog jų netaikymas).

Įmonės turėtų būti atsakingos už struktūrų ir išteklių, tinkamų jų veiklos pobūdžiui ir sudėtingumui, įdiegimą. Todėl duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai negali pateisinti duomenų apsaugos teisės pažeidimų teigdami, kad trūksta išteklių. Pagal Reglamentą duomenų tvarkymo procedūros ir dokumentai turi būti grindžiami rizika pagrįstu požiūriu.

Yra neaiškumų, kurie turės įtakos priimant sprendimus, ar taikyti taisomąją priemonę, o institucijai gali tekti atlikti išsamesnį tyrimą siekiant nustatyti atvejo faktus ir užtikrinti, kad būtų pakankamai atsižvelgta į visas konkrečias kiekvieno atskiros atvejo aplinkybes.

c) bet kurie veiksmai, kurių duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas ėmėsi, kad sumažintų duomenų subjektų patirtą žalą;

Duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai privalo įgyvendinti technines ir organizacines priemones, kad užtikrintų pavojų atitinkantį saugumo lygį, atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimus ir mažinti pavojų asmens teisėms ir laisvėms, kylantį tvarkant asmens duomenis. Tačiau padarius pažeidimą ir duomenų subjektui patyrus žalą, atsakinga šalis turėtų imtis visų priemonių, kad sumažintų pažeidimo padarinius atitinkamam (-iems) asmeniui (-ims). Į tokį atsakingą elgesį (arba jo nebuvimą) priežiūros institucija atsižvelgtų pasirinkdama taisomąją (-ąsias) priemonę (-es) ir apskaičiuodama konkrečiu atveju skiriamą sankciją.

Nors sunkinantys ir švelninantys veiksniai yra ypač naudingi nustatant baudos dydį pagal konkrečias atvejo aplinkybes, jų vaidmuo pasirenkant tinkamą taisomąją priemonę neturėtų būti nepakankamai įvertinamas. Tais atvejais, kai priežiūros institucija, atlikusi vertinimą pagal kitus kriterijus, abejoja, ar administracinė bauda yra tinkama kaip atskira taisomoji priemonė arba kartu su kitomis 58 straipsnyje numatytomis priemonėmis, tokios sunkinančios ar lengvinančios aplinkybės gali padėti pasirinkti tinkamas priemones ir nusverti svarstyklių lėkštę priemonės, kuri konkrečiu atveju yra veiksmingesnė, proporcingesnė ir labiau atgrasanti, naudai.

Ši nuostata padeda įvertinti duomenų valdytojo atsakomybės dydį po to, kai įvyksta pažeidimas. Ji gali būti taikoma tais atvejais, kai duomenų valdytojas ir (arba) duomenų tvarkytojas akivaizdžiai nebuvo neatsargus ir (arba) aplaidus, bet, sužinojęs apie pažeidimą, ėmėsi visų priemonių savo veiksmams ištaisyti.

Priežiūros institucijų reguliavimo patirtis pagal Direktyvą 95/46/EB yra anksčiau parodžiusi, kad tų duomenų valdytojų ir (arba) duomenų tvarkytojų, kurie pripažino pažeidimą ir įsipareigojo ištaisyti arba apriboti savo veiksmų poveikį, atžvilgiu galimas tam tikras lankstumas. Tokie pavyzdžiai gali būti (nors lankstaus požiūrio nebūtų laikomasi kiekvienu atveju):

- kreipimasis į kitus duomenų valdytojus ir (arba) duomenų tvarkytojus, kurie galėjo dalyvauti toliau tvarkant duomenis, pavyzdžiui, jeigu duomenimis per klaidą buvo pasidalyta su trečiosiomis šalimis;
- duomenų valdytojas ir (arba) duomenų tvarkytojas laiku ėmėsi priemonių, kad pažeidimas būtų nutrauktas arba neišsiplėtė iki tokio lygmens ar etapo, kurio poveikis būtų buvęs gerokai didesnis.

d) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybės dydis, atsižvelgiant į jų pagal 25 ir 32 straipsnius įgyvendintas technines ir organizacines priemones;

Palyginti su Duomenų apsaugos direktyva 95/46/EB, Reglamentu nustatyta gerokai didesnė duomenų valdytojo atsakomybė.

Duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybė, vertinama siekiant pritaikyti tinkamą taisomąją priemonę, gali būti:

- Ar duomenų valdytojas įgyvendino technines priemones, kurios atitinka pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principus (25 straipsnis)?
- Ar duomenų valdytojas visais organizacijos lygmenimis įgyvendino organizacines priemones, kurios užtikrina pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principų taikymą (25 straipsnis)?
- Ar duomenų valdytojas ir (arba) duomenų tvarkytojas užtikrina tinkamo lygio saugumą (32 straipsnis)?
- Ar tinkamos duomenų apsaugos procedūros ir (arba) politikos nuostatos yra taikomos tinkamu organizacijos valdymo lygmeniu (24 straipsnis)?

Reglamento 25 ir 32 straipsniuose nustatytas reikalavimas duomenų valdytojams *atsižvelgti į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas bei duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į duomenų tvarkymo keliamus įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms*. Šiomis nuostatomis įtvirtinta ne tikslo, o priemonių prievolė, t. y. duomenų valdytojas turi atlikti būtinus įvertinimus ir padaryti atitinkamas išvadas. Klausimas, į kurį turi atsakyti priežiūros institucija, yra kiek duomenų valdytojas „padarė tai, ko iš jo būtų galima tikėtis“ pagal duomenų tvarkymo pobūdį, tikslus arba dydį, atsižvelgiant į Reglamente nustatytas jo prievoles.

Atliekant šį vertinimą reikėtų tinkamai atsižvelgti į „geriausios patirties“ procedūras ar metodus, jeigu tokių yra ir jie yra taikomi. Svarbu atsižvelgti į sektoriaus standartus ir atitinkamos srities ar profesijos elgesio kodeksus. Remiantis praktikos kodeksais būtų galima orientuotis, kokia yra įprasta tos srities praktika ir kiek yra žinoma apie skirtingus tipinių saugumo klausimų, susijusių su duomenų tvarkymu, sprendimo būdus.

Nors apskritai geriausia praktika būtų siekti idealo, vertinant atsakomybės dydį reikia atsižvelgti į kiekvieno atskiro atvejo aplinkybes.

e) bet kurie to duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo svarbūs ankstesni pažeidimai;

Šis kriterijus skirtas pažeidimą padariusio subjekto reputacijai įvertinti. Priežiūros institucijos turėtų atsižvelgti į tai, kad šio vertinimo apimtis gali būti gana didelė, nes bet kuris Reglamento pažeidimas, net jeigu yra kitokio pobūdžio nei tas, kurį šiuo metu tiria priežiūros institucija, gali būti svarbus atliekant vertinimą, nes gali rodyti bendrą nepakankamo susipažinimo su duomenų apsaugos taisyklėmis lygmenį ar jų nepaisymą.

Priežiūros institucija turėtų įvertinti:

- Ar duomenų valdytojas ir (arba) duomenų tvarkytojas yra anksčiau padaręs tokį patį pažeidimą?
- Ar duomenų valdytojas ir (arba) duomenų tvarkytojas yra pažeidęs Reglamentą tokiu pačiu būdu (pavyzdžiui, dėl nepakankamo susipažinimo su organizacijoje taikomomis procedūromis, netinkamo pavojaus įvertinimo, nesavalaikio atsakymo į duomenų subjekto prašymus, nepateisinamo atsakymų į prašymus vilkinimo ir pan.)?

f) bendradarbiavimo su priežiūros institucija siekiant atitaisyti pažeidimą ir sumažinti galimą neigiamą jo poveikį laipsnis;

83 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad sprendžiant, ar skirti administracinę baudą, ir nustatant baudos dydį gali būti „deramai atsižvelgiama“ į bendradarbiavimą. Reglamente nepateikiamas tikslus atsakymas į klausimą, kaip atsižvelgti į duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų pastangas ištaisyti pažeidimą, kurį jau yra nustačiusi priežiūros institucija. Be to, akivaizdu, kad kriterijai paprastai būtų taikomi apskaičiuojant skiriamos baudos dydį.

Tačiau pasirenkant taisomąją priemonę, kuri yra proporcinga konkrečiu atveju, gali būti atsižvelgiama ir į duomenų valdytojo veiksmus, dėl kurių neigiami padariniai asmenų teisėms neturėjo poveikio arba turėjo gerokai mažesnį poveikį, nei būtų buvę nesiėmus veiksmų.

Vienas pavyzdys, kai gali būti tinkama atsižvelgti į bendradarbiavimą su priežiūros institucija, galėtų būti:

- Ar subjektas tam tikru būdu reagavo į priežiūros institucijos reikalavimus šio konkretaus atvejo tyrimo etape ir dėl to gerokai sumažėjo poveikis asmenų teisėms?

Vis dėlto nereikėtų papildomai atsižvelgti į bendradarbiavimą, kuris yra privalomas pagal teisės aktus, pavyzdžiui, jeigu subjektas bet kuriuo atveju privalo sudaryti sąlygas priežiūros institucijai patekti į patalpas ir atlikti auditą ir (arba) patikrinimą.

g) asmens duomenų, kuriems pažeidimas turi poveikį, kategorijos;

Keletas pagrindinių klausimų, į kuriuos gali reikėti atsakyti priežiūros institucijai, jeigu jie aktualūs konkrečiam atvejui, pavyzdžių:

- Ar pažeidimas susijęs su specialių kategorijų duomenų tvarkymu, numatytu Reglamento 9 arba 10 straipsnyje?
- Ar pagal duomenis galima tiesiogiai ir (arba) netiesiogiai nustatyti tapatybę?
- Ar yra tvarkomi ir duomenys, kuriuos atskleidus būtų padaryta tiesioginė žala ir (arba) pakenkta asmeniui (kurie nepriskiriami 9 arba 10 straipsnyje minimų duomenų kategorijai)?
- Ar duomenys yra tiesiogiai prieinami be techninės apsaugos, ar jie yra užšifruoti¹³?

¹³ Jeigu pažeidimas susijęs tik su duomenimis, pagal kuriuos tapatybę galima nustatyti netiesiogiai, ar net pseudoniminiais ir (arba) užšifruotais duomenimis, tai neturėtų visada būti laikoma „papildomu“ švelninančiu

h) tai, koku būdu priežiūros institucija sužinojo apie pažeidimą, visų pirma tai, ar duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pranešė apie pažeidimą (jei taip – koku mastu);

Priežiūros institucija gali sužinoti apie pažeidimą atlikdama tyrimą, gavusi skundą, iš spaudos straipsnių, anoniminių pareiškimų arba duomenų valdytojo pranešimo. Reglamente numatyta duomenų valdytojo prievolė informuoti priežiūros instituciją apie asmens duomenų saugumo pažeidimus. Jeigu duomenų valdytojas tiesiog įvykdo šią prievolę, jos vykdymas negali būti suprantamas kaip lengvinantis arba švelninantis veiksnys. Analogiškai priežiūros institucija gali svarstyti skirti didesnę nuobaudą duomenų valdytojui ir (arba) duomenų tvarkytojui, kuris veikė nerūpestingai ir nepranešė apie pažeidimą arba bent jau nepranešė visos informacijos apie pažeidimą, nes netinkamai įvertino pažeidimo mastą, t. y. toks pažeidimas neturėtų būti laikomas nedideliu pažeidimu.

i) jei atitinkamam duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui dėl to paties dalyko anksčiau buvo taikytos 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos priemonės – ar laikytasi tų priemonių;

Priežiūros institucija jau gali stebėti, ar duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas laikosi po ankstesnio pažeidimo taikytų priemonių, ir tikėtina, kad bendravimas su duomenų apsaugos pareigūnu, jeigu toks yra, turėtų būti intensyvus. Todėl priežiūros institucija atsižvelgs į ankstesnį bendravimą.

Kitaip nei e punkto kriterijus, šis vertinimo kriterijus skirtas tik priminti priežiūros institucijoms atsižvelgti į priemones, kurias jos pačios yra anksčiau taikiusios tam pačiam duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui *dėl to paties dalyko*.

j) ar laikomasi patvirtintų elgesio kodeksų pagal 40 straipsnį arba patvirtintų sertifikavimo mechanizmų pagal 42 straipsnį;

Reglamento 57 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad priežiūros institucijos *stebi, kaip taikomas šis reglamentas, ir užtikrina, kad jis būtų taikomas*. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas gali remtis patvirtintų elgesio kodeksų laikymusi kaip įrodymu, kad buvo laikomasi reikalavimų, kaip numatyta 24 straipsnio 3 dalyje, 28 straipsnio 5 dalyje arba 32 straipsnio 3 dalyje.

Pažeidus vieną iš Reglamento nuostatų, patvirtinto elgesio kodekso laikymasis gali parodyti, ar yra didelis poreikis priežiūros institucijai imtis veiksmų ir skirti veiksmingą, proporcingą ir atgrasomą administracinę baudą arba kitą taisomąją priemonę. 40 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad patvirtintuose elgesio kodeksuose bus numatomi *mechanizmai, leidžiantys (stebėsenos) įstaigai vykdyti privalomą šio kodekso nuostatų laikymosi stebėseną*.

Jeigu duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas laikėsi patvirtinto elgesio kodekso, priežiūros institucija gali vertinti, kad už kodekso administravimą atsakinga kodekso bendruomenė pati imsis atitinkamų veiksmų savo nario atžvilgiu, pavyzdžiui, taikydama pačiame elgesio kodekse numatytas stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo sistemas. Todėl priežiūros institucija gali manyti, kad tokios priemonės tokiu konkrečiu atveju yra pakankamai veiksmingos, proporcingos arba atgrasomos ir pačiai priežiūros institucijai nereikia taikyti papildomų priemonių. Tam tikros sankcijos už reikalavimų nesilaikymą gali būti taikomos pasitelkiant stebėsenos sistemą, kaip numatyta 41 straipsnio 2 dalies c punkte ir 42 straipsnio 4 dalyje, įskaitant duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo narystės sustabdymą arba pašalinimą iš kodekso bendruomenės. Vis dėlto stebėsenos įstaiga įgaliojimais naudojasi *nedarant poveikio kompetentingos priežiūros institucijos užduotims ir įgaliojimams*, tai yra priežiūros institucija neprivalo atsižvelgti į anksčiau taikytas savireguliacijos sistemos sankcijas.

veiksniu. Tokiais atvejais bendras įvertinimas pagal kitus kriterijus gali šiek tiek arba aiškiai rodyti, kad reikėtų skirti baudą.

Savireguliuavimo priemonių nesilaikymas taip pat gali rodyti duomenų valdytojo ir (arba) tvarkytojo aplaidumą arba tyčinį reikalavimų nesilaikymą.

k) kiti sunkinantys ar švelninantys veiksniai, susiję su konkrečiais atvejo aplinkybėmis, pavyzdžiui, finansinė nauda, kuri buvo gauta, arba nuostoliai, kurių buvo išvengta, tiesiogiai ar netiesiogiai dėl pažeidimo.

Pačioje nuostatoje pateikiama pavyzdžių, į kuriuos kitus elementus galima atsižvelgti priimant sprendimą, ar administracinė bauda turėtų būti skiriama už 83 straipsnio 4–6 dalyse nurodytų nuostatų pažeidimą.

Priežiūros institucijoms gali būti ypač svarbi informacija apie pelną, gautą dėl pažeidimo, nes padarius pažeidimą gauta nauda negali būti kompensuojama priemonėmis, neturinčiomis piniginio komponento. Todėl tai, kad duomenų valdytojas gavo naudos pažeisdamas Reglamentą, gali aiškiai rodyti, kad reikėtų skirti baudą.

IV. Išvada

Apsvarstydamas ankstesnėje dalyje pateiktus klausimus, priežiūros institucijos pagal atitinkamus atvejo faktus galės nustatyti kriterijus, kurie naudingiausi priimant sprendimą, ar kartu su kitomis 58 straipsnyje numatytomis priemonėmis arba vietoje jų skirti atitinkamą administracinę baudą. Atsižvelgdama į šio vertinimo metu sukaupią informaciją, priežiūros institucija nustatys konkrečiam pažeidimui veiksmingiausią, proporcingiausią ir labiausiai atgrasomą taisomąją priemonę.

58 straipsnyje pateikta tam tikrų orientyrų, kurias priemones galėtų pasirinkti priežiūros institucija, nes skiriasi pačių taisomųjų priemonių pobūdis ir jos visų pirma skirtos skirtingiems tikslams pasiekti. Kai kurios 58 straipsnio priemonės net gali būti taikomos kartu, taip imantis reguliavimo veiksmų, sudarytų iš daugiau nei vienos taisomosios priemonės.

Ne visada būtina papildyti priemonę taikant kitą taisomąją priemonę. Pavyzdžiui, veiksmingą ir atgrasomąją priežiūros institucijos intervencijos poveikį gali užtikrinti vien bauda, paskirta tinkamai įvertinus, kas konkrečiu atveju būtų proporcinga.

Iš esmės institucijos reikalavimų laikymąsi turi atkurti pasinaudodamos visomis galimomis taisomosiomis priemonėmis. Be to, priežiūros institucijos turės pasirinkti tinkamiausią reguliavimo veiksmų taikymo būdą. Pavyzdžiui, tai gali būti baudžiamosios sankcijos (kai jos numatytos nacionaliniu lygmeniu).

Nuoseklaus administracinių baudų taikymo visoje Europos Sąjungoje praktika dar formuojasi. Priežiūros institucijos turėtų bendromis pastangomis imtis priemonių, kad nuoseklumas būtų nuolat gerinamas. To galima pasiekti reguliariai keičiantis patirtimi praktiniuose atvejų nagrinėjimo seminaruose ar kituose renginiuose, kuriuose galima palyginti atvejus vietos, nacionaliniu ir tarpvalstybiniu lygmenimis. Šiai vykdomai veiklai palaikyti rekomenduojama sukurti nuolatinį pogrupį, pavaldų atitinkamai EDAV daliai.